

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ
ANUL VII

338

MIERCURI
15 NOIEMBRIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

CINE VA FI
LIDER DE TOAMNĂ?
STEUA

S-A DETAȘAT (deocamdată)
LA UN PUNCT ÎN CLASAMENT,
DAR SĂPTĂMINA ACEASTA ARE
DE TRECUT DOUĂ GRELE EXAMENE:

● AZI, ÎNTÂLNESTE PE
F. C. ARGES
● DUMINICĂ, PE
MAREA SA RIVALĂ —
DINAMO

UN SUBIECT
DE COMENTARII
ȘI REFLECȚII
AL ETAPEI A X-a:
FUNDAȘII LATERALI,
ÎN DUBLA LOR POSTURĂ:
APĂRĂTORI ȘI ATACANȚI

LA „INTERVIUL SĂPTĂMINII”

ANTRENORUL
Valentin STĂNESCU:
„PASIUNEA PENTRU
FOTBAL E DOAR
O AMINTIRE...”

DUPĂ TURUL II AL
CUPELOR CONTINENTALE:

COMENTARII ASUPRA COM-
PORTĂRII ECHIPELOR NOASTRE
ÎN ACESTE COMPETIȚII
EUROPENE

CORRESPONDENȚĂ SPECIALĂ
DIN BOLOGNA:

ITALIA
NU MAI ESTE DISPUSĂ
SĂ IMPORTE JUCĂTORI

DUMITRIU II ȘI III, FRAȚII... REGĂSIȚI!

BUCUREȘTI, 12 noiembrie 1972. Această dată marchează momentul fericit al fraților DUMITRIU (II și III) cînd, pentru prima oară în activitatea lor fotbalistică, au apărut sub culorile aceleiași echipe — RAPID. Întîlnirea de duminică, de pe Stadionul „23 August”, are și o altă semnificație: ambii au marcat cite un gol în poarta Jiului.

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

Valentin Stănescu (spre deosebire de antrenorii tineri, care pornesc la drum — de cele mai multe ori — din prima divizie a țării, vezi cazurile Constantin, Halagian, Nunweiler III) a străbătut toate etapele calvarului acestei munci, pentru a ajunge în corpul de elită al profesiei. El a început prin a fi, timp de doi ani, antrenor la Locomotiva M.C.F., din campionatul județean, apoi a făcut, patru ani, naveta la Giurgiu, în campionatul regional, a continuat la Divizia B, tocmai la Focșani, mai bine de un an, a preluat Metalul Tîrgoviște, tot în Divizia B, vreme de patru ani, pentru a ajunge la Rapid, pe care l-a condus mai bine de cinci ani. După o fructuoasă tranziție la Steagul roșu (doi ani), Valentin Stănescu a ajuns antrenor principal la

VALENTIN STĂNESCU

Steaua, într-un moment cînd fosta echipă a lui Ștefan Covaci a decis să devină un club de talie internațională.

Vom începe convorbirea de astăzi cu o întrebare legată de această lungă peregrinare a antrenorului Valentin Stănescu pe toate treptele fotbalului nostru.

— Aș vrea să știu dacă toate aceste popasuri, pe la diferitele categorii ale fotbalului, contribuie, sau nu, la dezvoltarea unui antrenor?

— Lucrez de 21 de ani în meseria asta teribil de grea. Arată-mi și mie un domeniu de activitate în care dai examen în fiecare duminică, în fața unei comisii alcătuită din mii și zeci de mii de spectatori care le știu pe toate.

Cînd începi de jos, totul e mai normal. Cunoști sursele fotbalului, îi cunoști posibilitățile, știi la ce te poți aștepta dacă ajungi cumva mai sus. Și apoi, cînd ajungi într-adevăr mai sus, plăcerea muncii e și mai mare, ca și cum ai intra dintr-o tindă de țară într-un salon frumos. Dacă începi deodată din salon, s-ar putea să-ți treacă cheful și să pui mina jos, a lehamite.

— Vorbește-mi, te rog, despre planurile tale de antrenor la Steaua. Este limpede că v-ai angajat într-un efort de construcție în care marile ambiții sînt străvezii pentru oricine?

— Ambiții există. Eforturi — de asemenea. Dar, te rog s-o iei mai domol. Mi se spune mereu că am cel mai puternic lot din țară. S-ar putea să fie așa numai că ori de cîte ori vine vorba despre echipa națională, Dinamo dă cinci, Rapid dă vreo patru, iar Steaua îl dă și ea pe Sătmăreanu, plus Dumitru. În ultima vreme. Adevărul e că am avantajul de a avea un lot numeros, de valori apropiate. Uneori e bine, că poți alege. Alteori e rău, pentru că nu e chiar atît de ușor să ai 10 pe margine care să se uite chiorși la cei 11 care joacă. Iar de mulțumit pe toți, nu poți să-i mulțumești niciodată. Cînd a plecat în Mexic, Angelo Niculescu a cerut să ia numai 18. I s-a spus că e musai să ia 22. Și n-a fost bine. Cu 18 ar fi fost mult mai simplu.

— Ce idealuri are Steaua?

— Vrem să jucăm ofensiv. Asta-i planul principal. Sper să ajungem la realizarea acestui plan. Deosebită se simt doar intențiile. De asemenea, avem destule probleme în apărare. Replierea sînt încă dificilă. Dublajul nu este nici pe departe o treabă rezolvată. În privința jucătorilor, cred că mă pot aștepta la unele progrese. Năstase, dacă va avea mai multă forță și se va mișca așa cum se cere unui înaintaș, ar putea să reprezinte mai mult. Aelenei e și el un jucător de perspectivă. Din păcate, e prea îndrăgostit de mingea. Mă bucură faptul că, de cînd sînt la Steaua, a crescut cu 4 kg în greutate. Asta e foarte mult pentru un „tipar” care are fotbalul în sînge. Sper că n-o să-i mai aud pe cei din tribună strigînd: „Mă, Tinele! De ce-ai băgat așchia pe vîntul ăsta?”. În apărare, am destule probleme. Ciugarin, deși băiat de talent, joacă superficial, pentru că are marota de a face, din orgoliu, ceea ce face înaintașii. Sătmăreanu nu are, în apărarea propriu-zisă, aportul

● MAI CUNOAȘTEȚI PE CINEVA CARE DĂ EXAMEN ÎN FIECARE DUMINICĂ?

● VREM SĂ JUCĂM OFENSIV

● CIND AM JUCAT NOI MAI BINE FOTBAL, OAMENI BUNI?

● PE NOI, FANTEZIA NE OMOARĂ.

● ÎN FOTBAL, LUCRUL CEL MAI UȘOR E SĂ CRITICI. MAI GREU E SĂ APERI

din atac. Iar în privința atacului susținut de fundași se poate vorbi mult. Partea proastă e că fundașii noștri încearcă să-l copieze pe apărătorii ofensivi din străinătate, dar copiază fără prea multă atenție. Ei comit greșala de a intra în combinație și astfel lasă descoperit un întreg pogon de teren, pe unde contraatacul nu iartă, cum s-a întîmplat și la primul gol al lui Real Madrid, pe Stadionul Bernabeu.

— Ce zici de fotbalul nostru în general?

— Crezi că mai are importanță ce spunem noi, antrenorii? Văd că acum vorbește toată lumea, despre fotbal. Care vrea și care nu vrea. Aș pune însă o întrebare: „Cînd am jucat noi mai bine fotbal, oameni buni? Hai, tovarăși, văd că nu se înscrie nimeni la cuvînt”. Să vă spună el, Valentin Stănescu, că a jucat la Carmenul cel mare.

Niciodată nu s-a jucat mai bine. Carmenul cel mare și I.T.A. erau tari, dar n-aveau cu cine juca. Iar spectatorii se bucurau ca niște copii, văzînd cîte 8 și 9 goluri în poarta lui Nimeni. În vreo doi ani, la Carmen, nu știu dacă am jucat mai mult de două meciuri internaționale. Amicale și alea! Astăzi, în schimb, nu trece luna fără un control de calitate, ba cu Real Madrid, ba cu Barcelona, ba cu Bayern, ba cu Feyenoord, ca să nu-i mai pun la socoteală pe cei mai mici, alde Ferencvaros sau Steaua roșie.

— Poate că se joacă mai puțin frumos?

— Eu am jucat trei ani la rînd frumos cu Rapidul. Și am venit pe locul II, adică am luat plasă. O dată mi-am zis că ar fi bine să joc mai puțin frumos și am cîștigat campionatul. Oamenii te înjură cînd joci urît, dar te judecă numai dacă pierzi sau cîștigi.

— Există, totuși, o diferență între capacitatea de efort, de angajament, a fotbalistilor din străinătate, și ceea ce se întîmplă la noi pe teren?

— Există. Cum să nu existe? Da' nu trebuie să uităm că e și o diferență de temperament. Englezii și nemții

au mai puțină fantezie în organizarea odihnei. Pe noi, fantezia ne omoară.

— Italianii sînt și ei plini de fantezie?

— Numai că la ei nu se scrie la tot pasul **record negativ de goluri în etapă!** Nimeni nu scrie, la tot pasul, că eficacitatea e slabă. Nimeni nu se bucură dacă se dau 25 sau 30 de goluri în etapă. Un om serios știe foarte bine că dacă laudă cele 30 de goluri ale atacului, e obligat să critice cele 30 de goluri ale apărării. Așa că, pînă la urmă, nici nu știi ce e bine...

— Totuși, la noi, jucătorii de valoare apar foarte greu?

— Asta-i lucrul cel mai normal cu putință. Astăzi, în centrele de copii se joacă vreo 8 ore de fotbal pe săptămînă. Pe vremea mea, însă, jucam vreo șase ore pe zi. Și notează doar de pe maidanul meu, de lângă Belu, au pornit Voinescu, Ion Vasile, Romeo Catană, Cornel Niculescu și, dacă permiteți, subsemnatul. Cînd mă în-

părinti, o viață în care totul este proiectat, nebunia unora de a se lansa în fotbal, în acest sport care este din ce în ce mai greu și care presupune tot mai multe privațiuni, este o treabă de-a dreptul emoționantă. Din păcate, acești adevărați artiști, care pornesc la drum cu un sac plin de visuri, sînt de cele mai multe ori ținta ironiilor aruncate din direcția unor oameni tolăniți comod în fotoliu, în fața televizorului, care mai dă și re-luare. În fotbal, lucrul cel mai ușor e să critici. Mult mai greu e să aperi. Dar fotbalul are destule greutăți obiective, pe care nu mai e cazul să le enumăr. M-am limitat numai la ideea că materia primă se împuținează. L-am citit pe Proxa, tot în această pagină. Spunea că n-o să-și dea copilul la fotbal, niciodată. Află de la mine că Mugurel al meu n-o să facă nici el fotbal.

— Ce-i de făcut, Tinele?

— Mai puțină vorbă. Mai multă muncă. Și cînd spun muncă, înțeleg

„PASIUNEA PENTRU FOTBAL E DOAR O AMINTIRE“...

torcăm de la școală, mîncam ceva în mare viteză, făceam o lecție, două sau nici una, și o tuream spre maidan. Acolo se încingea un fotbal care se sfîrșea după 9. Află de la mine că noi, copiii de la Belu, și nu numai noi, am inventat noaptea fără becuri. Astăzi nici nu poate fi vorba de așa ceva. Echipele de astăzi mai au ici și colo cîteva jucători proveniți din nocturnele fără becuri, dar numărul lor se împuținează. Și acest lucru se vede mereu. Cu atît mai mare este meritul echipelor noastre de astăzi, atît naționala, cît și cele de club, care reușesc să facă față, deși pasiunea pentru fotbal a copiilor e doar o amintire — și asta, deseori, din motive obiective. Copilul care încearcă să joace fotbal pe cont propriu, visînd să ajungă și el un mare fotbalist, e, azi, o raritate. Într-o perioadă în care copiii noștri au o viață organizată de

un efort de gîndire care să ne arate ce-i de făcut în condițiile noi ale vieții, cu copiii care învață mai mult ca altădată, cu terenurile pe care le avem ș.a.m.d. Eu unul, abia aștept prilejul să spun totul, pe șleau. Că dorința e mare, iar putința — mai mică. Fotbalul românesc nu înseamnă numai problema echipei naționale și a lui Angelo Niculescu. După mine, e tare nedrept să spui că Angelo nu e bun. Nu știu cine ar putea să facă mai mult în condițiile existente. Eu mă înclin în fața muncii pe care a depus-o Angelo: 1. A făcut o echipă; 2. A apropiat-o; 3. Și-a apărut-o! Asta înseamnă foarte mult...

— Aș vrea, Valentine...

— Gata! Fug la antrenament. Scrie acolo! ar fi ele multe de vorbit, dar puține de scris.

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN

Marian POPESCU

A existat în partea a doua a jocului Real Madrid — F. C. Argeș, disputat pe Bernabeu, un moment interesant, din care-și trage sursa acest prim plan.

Marian Popescu a sprintat pe partea stîngă a terenului, pe culoarul lui Jercan, s-a apropiat de Jose Luis, a fost atacat, și, cînd să centreze cu stîngul, și-a dat seama că va fi blocat. În aceeași fracțiune de secundă, Marian a schimbat procedeu. Deși corpul lui era înclinat spre dreapta, ca pentru pendularea piciorului stîng, el a schimbat pasul și a centrat precis, cu exteriorul piciorului drept. Mișcarea, deosebit de elegantă și surprinzătoare, a stîrnit rumoare în tribune. Ne-am reamintit atunci că Marian Popescu a crescut în Giulești, el situîndu-se, prin gest și reflex, undeva între bătrînul Nicki Dumitriu și foarte tînărul Dumitru.

Marian Popescu a început în Giulești în 1961. Acum două zile s-au împlinit 11 ani de cînd foarte firavul Marian s-a prezentat la Rapid, tuns chilug, așa cum e și astăzi în fotografia fișei personale a evidenței jucătorilor.

El a rămas la Rapid pînă la 19 ani. Unii au spus da, alții au spus nu. În februarie '67, Marian pleacă să-și caute norocul la Craiova. Și aici, însă, unii au spus da, alții — nu. Neavînd ce face, el se întoarce la Rapid, la începutul campionatului 1968. Din nou, însă, unii spun da, alții — nu, călăuziți de stereotipuri de gîndire care pun într-un cîntar valori presupuse și-ntr-altul — greutăți dogmatice fabricate.

Către toamna lui 1970, Marian Popescu ajunge la F.C. Argeș. Și aici, însă, holul de la intrare nu este prea entuziasmant. Marian nu este chiar ușă de biserică. Ii place să cînte, îi place să asculte acordeonul, la ore tîrzii. E adevărat, pe gazon, mișcarea lui frumoasă și pasa-trasor pe care scrie „Made in Giulești” continuă să încinte. La un moment dat, divorțul devine aproape inevitabil. Marian mizează prea mult pe talent, lăsînd de o parte sprintul și rostogolirile. Deodată, însă, Marian Popescu e cuprins de gîndul că vremea fuge. Ca prin farmec, încep sprinturile și rostogolirile. Pasa-trasor și driblingul rafinat încep să încinte tot mai mult ochii piteștenilor.

Joia trecută, la Madrid, Marian Popescu a fost unul dintre cei mai curajoși imblinzitori ai mingii, pe un teren greu. Aș spune, chiar, că el a cîștigat detașat duelul tehnic cu Dobrin al Piteștilor, și cu Dobrinul spaniolilor, adică Velasquez.

...Dacă Marian Popescu va continua să fie obsedat de gîndul că vremea fuge inexorabil, s-ar putea ca fotbalul nostru să dobîndească un mare mijloc la 25 de ani...

I. CH

ÎNDREPTAR PREȚIOS PENTRU ÎNTREAGA ACTIVITATE EDUCATIVĂ

Cronica ultimei săptămîni a consemnat în filele sale noi evenimente de o amplă rezonanță pe plan național și de o largă semnificație economică, politică și socială.

Circumscrișă unei stricte actualități — în aceste zile în care, însuflețit de mesajul secretarului general al partidului adresat cu prilejul Zilei recoltelor, lucrătorii din agricultură dau bătălia pentru încheierea grabnică a recoltării și însămînțării de toamnă — vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice și pe tarlalele cooperativelor de la Fundulea a oferit o nouă și convingătoare mărturie a spiritului de muncă într-o întreaga noastră viață socială de către conducerea partidului, personal de către secretarul său general, o dovadă concludentă a preocupării statornice pentru dezbaterile la fața locului a problemelor din diferite domenii de activitate. Vizita la Fundulea a permis, în această privință, o fructuoasă analiză a modului în care se materializează indicațiile și recomandările cu privire la problemele actuale și de perspectivă în domeniul mecanizării agriculturii. Totodată, au fost abordate o serie de probleme legate de sporirea eficienței economice în agricultură, de creșterea aportului oamenilor de știință la dezvoltarea acestui important sector, analizându-se — în acest sens — studiul în care se află aplicarea măsurilor inițiate de conducerea partidului și statului nostru pentru îmbinarea organică a activității de cercetare cu cea de formare a cadrelor, în vederea folosirii mai judicioase a potențialului științific și bazei materiale existente. S-au stabilit, de asemenea, noi acțiuni în vederea rezolvării mai operative a multiplelor probleme ale cercetării și învățămîntului, legării mai strînsă a acestora de nevoile reale ale producției agricole.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Ca și în alte împrejurări similare, dialogul viu purtat de secretarul general al partidului cu ocazia vizitei sale la Fundulea a deschis orizonturi noi, generoase, însuflețitoare activității lucrătorilor de pe ogoare, a reliefat soluții eficiente, menite să contribuie la diversificarea mecanizării și dezvoltarea bazei tehnico-materiale, la creșterea producției și productivității muncii în vederea îndeplinirii și depășirii prevederilor cincinalului în agricultură, traduceri în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale privind această importantă ramură a economiei țării noastre.

Tot în săptămîna trecută a avut loc — după cum se știe — constatarea cadrelor didactice care predau științele sociale în învățămîntul superior. Această constatare — pregnantă expresie a preocupării stăruitoare manifestate de conducerea partidului pentru continuă sporire a rolului educativ al științelor sociale în edificarea societății socialiste multifacetate dezvoltate, în formarea omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară — a dobîndit cu atît mai mult caracterul unui eveniment deosebit prin participarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și cuvîntarea pe care a rostit-o la încheierea lucrărilor.

Această amplă cuvîntare, în care secretarul general al partidului a dezvoltat și adîncit, în spirit creator, în concordanță cu cerințele vieții, ideile cuprinse în documentele Congresului al X-lea, ale plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971 și ale Conferinței Naționale a partidului din vara acestui an, constituie — prin înalta sa ținută ideologică-politică, prin profunzimea și exigența analizei, ca și prin claritatea cu care sînt definite direcțiile de urmat în vederea ridicării la un nivel superior, a perfecționării muncii de educare și pregătire ideologică a tineretului — un adevărat program de maximă însemnătate, un îndreptar extrem de prețios nu numai în sfera predării științelor sociale, ci pentru întreaga activitate educativă ce se desfășoară în țara noastră.

Intrucit — așa cum a subliniat și tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea sa — școlii îi revine înalta menire de principal factor de cultură și civilizație a națiunii, mijloc primordial pentru modelarea tinerilor ca vrednici constructori ai socialismului și comunismului, cu un larg orizont de gîndire, cunoaștere și înțelegere, cu o etică superioară, cadrele didactice — în rîndurile cărora se înscriu și profesorii de educație fizică — au datoria de a acționa cu promptitudine și eficiență pentru aplicarea prețioaselor indicații și recomandări făcute de secretarul general al partidului, pentru perfecționarea activității educative din unitățile de învățămînt, răspunzînd astfel cu cînte încredere pe care le-o acordă partidul, statul, întregul popor.

O PREGĂTIRE DEFECTUOASĂ A DUS LA UN BILANȚ NEMULȚUMITOR

E momentul unei retrospective a cupelor europene, din punctul de vedere al fotbalului nostru. Rapid, singura echipă rămasă în cursă, are o pauză pînă la primăvară, iar despre celelalte trei formații, prezentate la startul marilor întreceri ale cluburilor din Europa, se poate face acum o primă apreciere a comportării.

Cele trei competiții ale continentului nostru, care au căpătat proporții de nebănuit și au marele merit de a fi construit o viață fotbalistică europeană complexă, prezintă — sub raportul măsurării dezvoltării calitative a soccerului unei țări — garanția unui criteriu real și permanent. Chiar și cu procentajul de aproximație, pe care rezultatele fotbalistice îl conțin, se constată, din acele clasamente neoficiale care se alcătuiesc acum cu regularitate asupra numărului de calificări obținut de reprezentantele unei țări, că cele trei întreceri sînt foarte exacte în a marca ascensiuni sau regrese, apariții de forțe noi în fotbalul european, tentative de afirmare între o ediție și alta. Și pentru echipele noastre, clasamentele comparative ale evoluțiilor lor în cupele europene au multe semnificații și tocmai de aceea vom începe cu o punere față în față a „bilanțului 1971/72” cu acela din actuala ediție, în ce le privește.

Constatăm rapid că anul trecut, în același moment, aveam de trei ori mai multe forțe rămase în arenă, decît acum. În afara lui Dinamo, eliminată în actul al doilea de una dintre primele cinci echipe de pe continent, în acel moment (Feyenoord), din „Cupa campionilor europeni”, fotbalul românesc califica pe celelalte trei reprezentante ale sale în turul al treilea: Steaua (după ce trecuse de Hibernians Malta și de C.F. Barcelona) ataca partidele cu Bayern München în „Cupa cupelor”; Rapid și U.T.A., angajau și ele al treilea examen în „Cupa U.E.F.A.” după ce scosese din competiție formații cu nume precum A.C. Napoli, Legia Varșovia sau Austria Salzburg. Da, acesta rămîne cel mai frumos moment al prezenței echipelor românești, de la apariția în competițiile continentale și pînă acum. Realizarea lui trebuie explicată prin împrejurarea că la start se prezentase grupul celor mai EXPERIMENTATE ȘI MAI BINE ÎNCADRATE, VALORIC, ECHEPE ALE FOTBALULUI nostru.

Anul acesta, pe aceeași porțiune a cursei, mai găsim un singur purtător al culorilor noastre; este Rapid București, care așteaptă acea zi de la jumătatea lui februarie spre a ști cu cine va disputa dreptul de intrare în al patrulea tur al „Cupei cupelor”; și, sigur, că prima noastră datorie este aceea de a sublinia fructuoasele eforturi pe care echipa din Giulești le face pentru a înainta pe foarte dificilul teren al afirmării internaționale. După merituoasele prezențe din trecuta ediție a „Cupei U.E.F.A.”, feroviarilor au ajuns

acum între primele opt formații ale competiției, rezervată cîștigătoarelor de cupă, în companii foarte distinse: Leeds, Spartak Moscova, Hibernians Edinburg, Sparta Praga, A.C. Milan etc. E de apreciat isprava echipei condusă de Bazil Marian, cu atît mai mult cu cît ea a angajat competiția într-o perioadă nu tocmai fericită, cu un lot remaniat, fără unul dintre cei mai buni jucători ai săi. Rapidistii au găsit resursele și remediile pentru o refacere din mers, au depășit criza și, beneficiind acum de un climat de calm și de încredere, pot încerca intrarea în semifinalele întrecerii (egală cu performanța nr. 1 a istoriei prezențelor românești în cupele europene) cu toată convingerea, forțele și încrederea.

F.C. Argeș a trecut, cum era de așteptat, de campioana Luxemburgului, dar n-a reușit să trimită în afara competiției și pe celebra Real Madrid. Opinia noastră ră-

spre a duce echipa la randamentul pretins de timpuriile solicitări.

U.T.A. a căzut victimă, și ea, negăsirii cadentei convenabile „momentului Norrköping”. În afara unei eclipse de formă, de mult anunțată, dimensiuni interne și sărăcia lotului au venit să diminueze și mai mult obișnuita forță de joc a acestei formații care a trăit tot mai prin stabilitatea jocului ei. Într-o perioadă de formă normală, credem, U.T.A. avea șanse să elimine formația suedeză care n-a intruchipat o redutabilitate cu totul remarcabilă. Arădenii se găseau însă pe picior greșit și au fost eliminați, eșecul lor datorîndu-se mai mult propriilor slăbiciuni decît calităților adversarilor. Întîlnim deci și aici inadvertențele dintre obligațiile performanței pe plan extern și forma sportivă, fapt care trebuie să ne provoace mai multă mîhnire decît înfrîngeră suferită din partea unui adversar în adevăr mai bun și, deci, merituos.

Cu „U” Cluj s-a petrecut în adevăr un lucru cu totul neobișnuit. Fără să omitem rolul important deținut la Sofia de arbitrul meciului-relu în eliminarea „șepciilor roșii”, nici acum nu înțelegem cum n-a fost posibilă o calificare la adăpostul a trei goluri în avans; în fața unei formații care, așa cum ne-o dovedește campionatul Bulgariei, trece prin mari crize de formă și de formație. Dar și cu „U” Cluj s-au petrecut erori de pregătire. Nici ea nu s-a aflat în plenitudinea forțelor cînd a angajat duelul cu Spartak — Levski.

Din această rapidă trecere în revistă a „toamnei 1972, cupe europene” privind echipele românești, care se prezintă sub nivelul reușitelor precedentei, desprindem ca principale cauze ale defecțiunilor suferite, următoarele:

a) fotbalul nostru a prezentat un lot remaniat de „ambasadoare”, situație dictată de competițiile care selecționează participarea la cupele continentale. Doar două dintre precedentele reprezentante au supraviețuit (Rapid și U.T.A.); lipsa de experiență competițională, ca și de valoare, a loturilor a cîntărit greu în înregistrarea actualului nesatisfăcător bilanț.

b) motivul principal îl reprezintă, însă, modul neconvenabil în care a fost realizată „campania” competițiilor europene. În afara unor neglijențe de organizare, de erori în efectuarea transferărilor (care au slăbit echipele prezente în grelele întreceri) s-au înregistrat greșeli în procesul de pregătire și ele n-au întîrziat să-și arate efectul în jocurile de maximă dificultate care au venit. De altfel, în întreaga acțiune a prezenței formațiilor românești în cupele continentale s-a simțit o încetinire, au apărut ezitări, omiteri și alte elemente negative pe care F.R.F. nici nu le-a sesizat și deci — nici nu le-a eliminat la vreme.

Efime IONESCU

CARNETUL SCRIITORULUI

LEGEN BARBU

LOCUL UNDE NU SE ÎNTIMPLĂ NIMIC...

Locul unde nu se întîmplă nimic este fotbalul nostru. Miercuri, normal, Argeșul nu a rezistat la Madrid. Realul, fără a străluci, a luat acel minim avantaj necesar și s-a calificat în dauna echipei piteștene care nu are alură internațională, asta-i realitatea, ne convine, nu ne convine. Doar Dobrin, și el de tot ostent și parcă străin în mijlocul acelei mulțimi, a mai arătat cîte ceva din clasa bine cunoscută. Trei sau patru deschideri care au fost ca un glas în apă. La locul de întîlnire de unde se putea înscrie golul, soseau tirzi și inutil niste coechipieri fără vlagă, fără știință și dintr-o asemenea ratare spaniolii au marcat fulgurat printr-un contraatac. Era dureros să privești acest meci fără Dumnezeu și fără istorie, să cauți să pricepi

resemnarea noastră, lipsa de ambiție, pentru că senzația aceasta o avem de fiecare dată cînd contemplăm echipele noastre pe terenurile străine: că abia așteaptă să fie eliminate și lucrul acesta se întîmplă matematic.

Rapidul, în schimb a jucat ambicios fără să străluească și a obținut calificarea. Adversara austriacă nu avea nicio pretenție prea mare. Răducanu pur și simplu abia a avut ocazia să arate cîte ceva. A fost o primă repriză adormitoare, răscumpărată de fenomenalul gol al lui Boc care mi-a amintit de Patea Vilcov și de Humis laolaltă. Nici punctul înscris de Petreanu nu era rău, dar nu o avut clasa celui dinainte. În rest, meci de duzină, lumea s-a trezit tirziu și a aprins ziare de bucurie, o bucurie plăpîndă, pentru că chiar prezenta lui Dumitriu II în formația vișiniilor nu va face din Real Giulești o echipă care să dărine monștri sacri din Europa.

Și pentru că veni vorba despre Niki, iată, el a redevbutat duminică în meciul cu Jiul și a jucat (cit a jucat) strălucit. Simt cum gîrarii au și început să viseze la primul loc și mă îngrijorează soarta fragilului constructor de joc, mai ales pe terenurile provinciale unde va fi vinat fără cruțare. Dar, cîrîm, el a adus culoare acolo unde totul era tern și să sperăm că odată cu prezența sa în înaintarea rapidă lupta dintre Dinamo, Steaua și această, pînă acuz mijlocie echipă se va relansa și vom avea ce vedea...

În rest, lucruri obișnuite. Steaua a luat un punct craiovenilor, firesc dacă ne gîndim ce jucători are și dacă ținem seama că clitenilor le-a lipsit și Oblemenca, fără de care se pare că nu există cineva care să marcheze. La Pitești, U.T.A. a pierdut la scor strîns în fața unei echipe care începuse tare campionatul și dă semne de gîfială.

Steagul roșu, în ritmul său cunoscut, militar se ține bine. Mi se pare cea mai constantă echipă la ora de față, rezultatele o recomandă chiar mai bine decît pe lider. Și doar echipa doctorului Rădulescu putea să pună multe probleme chiar la Brașov.

Doare soarta Sportului studențesc: unde disciplina a început să dea roade. Chiar dacă a pierdut la Pitești, bucareșteana noastră cea de pe urmă a arătat că semne bune se arată și că cel mai rău lucru or fi descurajarea totală cînd speranțe mai pot exista. Ar mai fi de discutat cîte ceva și despre Universitatea Cluj care nu se regăsește. Cu tot scorul de 1—0 acasă cu Farul, universitarilor nu au motive să fie fericiti. Ceva nu merge, cu atît mai surprinzător cu cît anul trecut acest team bria...

Misterioasă este și căderea A. S. Armatei Tirgu-Mureș ce atît se zbenguia anul trecut și trăgea la titlu și făcea mizerii și cîștiga la cine nu te așteptai...

Cam atît. Nimic nou, nici o lumină la orizont care să ne dea speranțe. Steaua, chiar dacă a rezistat în fruntea clasamentului, nu mă liniștește. Îl caut mereu pe Dumitru în această formație de aur și parcă nu-l mai regălesc. Să se fi lăsat el dus de opa succesului, să fi fost numai o strălucire de rutină la Rapid, ori nu-i convine tricoul roșu-albastru?

P.S. Dureros paharul băut de Tească la Iași unde a dominat ca nimeni altul. Este ciudat că deși vremea trece, nu întrezărim că și la Galați ridică o echipă tare. Poate condițiile sînt mai grele, dar eu am încredere în el. O să mai auzim de necunoscuții de pe acolo. Parcă în urmă cu ani, știa cineva despre Anca, Lică, Fonea și alții?

CLASAMENTUL	PUNCTE	MECIURI			GOLURI			DIFERENȚA
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. STEAUA București	13	6 5 1 0	4 0 2 2	10 5 3 2	19—5	2—4	21—9	+12
2. STEAGUL ROȘU Brașov	12	5 5 0 0	5 0 2 3	10 5 2 3	14—1	0—3	14—4	+10
3. DINAMO București	12	6 4 1 1	4 1 1 2	10 5 2 3	11—6	3—4	14—10	+4
4. SPORT CLUB Bacău	12	5 4 1 0	5 1 1 3	10 5 2 3	10—4	4—7	14—11	+3
5. JUUL Petrosani	12	5 4 1 0	5 1 1 3	10 5 2 3	7—1	8—15	15—16	-1
6. UNIVERSITATEA Craiova	11	5 3 2 0	5 1 1 3	10 4 3 3	10—3	8—12	18—15	+3
7. C.F.R. Cluj	11	5 3 1 1	5 2 0 3	10 5 1 4	7—4	3—5	10—9	+1
8. PETROLUL Ploiești	11	5 3 1 1	5 1 2 2	10 4 3 3	4—2	2—5	6—7	-1
9. FARUL Constanța	11	5 4 0 1	5 1 1 3	10 5 1 4	5—1	2—9	7—10	-3
10. U. T. Arad	10	5 3 0 2	5 1 2 2	10 4 2 4	10—8	5—6	15—14	+1
11. F. C. ARGES Pitești	9	5 3 2 0	5 0 1 4	10 3 3 4	10—1	7—13	17—14	+3
12. RAPID București	9	6 2 3 1	4 1 0 3	10 3 3 4	6—3	2—4	8—7	+1
13. „U” Cluj	9	6 4 1 1	4 0 0 4	10 4 1 5	8—5	2—15	10—20	-10
14. A. S. ARMATA Tîrgu Mureș	8	5 4 0 1	5 0 0 5	10 4 0 6	15—9	3—12	18—21	-3
15. C.S.M. Reșița	6	5 2 2 1	5 0 0 5	10 2 2 6	8—5	1—12	9—17	-8
16. SPORTUL STUDENȚESC Buc	4	6 1 2 3	4 0 0 4	10 1 2 7	6—11	4—11	10—22	-12

TINERET-REZERVE

1. „U” CLUJ	10 7 1 2 23—8 15
2. Petrolul	10 6 3 1 16—6 15
3. Dinamo	10 5 4 1 15—11 14
4. U.T.A.	10 5 3 2 10—7 13
5. „U” Craiova	10 5 2 3 16—13 12
6. Sp. studențesc	10 4 4 2 13—10 12
7. Steaua	10 5 1 4 32—11 11
8. Farul	10 5 1 4 17—18 11
9. C.S.M.	10 3 4 3 11—12 10
10. F. C. Argeș	10 4 0 6 10—12 8
11. C.F.R.	10 3 2 5 14—19 8
12. Steagul roșu	10 3 1 6 10—13 7
13. Jiul	10 3 1 6 10—22 7
14. A.S. Armata	10 2 3 5 10—23 7
15. Sport Club	10 2 1 7 17—29 5
16. Rapid	10 2 1 7 10—22 5

„CUPA A + T”

1. PETROLUL	20 10 6 4 22—13 26
2. Dinamo	20 10 6 4 29—21 26
3. Steaua	20 10 4 6 53—20 24
4. „U” Cluj	20 11 2 7 33—28 24
5. „U” Craiova	20 9 5 6 34—23 23
6. U.T.A.	20 9 5 6 25—21 23
7. Farul	20 10 2 3 24—26 22
8. Steagul roșu	20 8 3 9 24—17 19
9. C.F.R.	20 8 3 9 24—28 19
10. Jiul	20 8 3 9 25—38 19
11. F. C. Argeș	20 7 3 10 27—26 17
12. Sport Club	20 7 3 10 31—40 17
13. Sp. stud.	20 5 6 9 23—32 16
14. C.S.M.	20 5 6 9 20—29 16
15. A.S. Armata	20 6 3 11 28—44 15
16. Rapid	20 5 4 11 18—29 14

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

	T	A	D	P
1—2. ROZNAI (Jiul)	8	5	3	—
NĂSTASE (Steaua)	8	6	2	—
3—7. Troi (F. C. Argeș)	6	4	2	—
Iordănescu (Steaua)	6	6	—	—
Oblemeno (Univ. Craiova)	6	4	2	1
Pescaru (Steagul roșu)	6	6	—	1
Naghi (A.S. Armata)	6	5	1	2
8—9. Marcu (Univ. Craiova)	5	1	4	—
Lucescu (Dinamo)	5	4	1	1
10—13. M. Sandu (Sportul studențesc)	4	2	2	—
Kun (U.T.A.)	4	3	1	—
Mureșan (A.S. Armata)	4	3	1	—
Dembrowschi (S.C. Bacău)	4	3	1	1

LEGENDA : T — total, A — acasă, D — deplasare, P — din lovituri de la 11 m.

● Socoteala de la București nu s-a potrivit cu cea de pe... drum. Pentru că azi au meci la Petrosani, fotbalistii de la Jiul au putut să sosească cit mai repede acasă, și au plecat din București imediat după meciul cu Rapid. Din cauza unei defecțiuni a autobuzului, însă, ei au înnoptat la Pitești, ajungând abia luni după-amiază acasă.

● Antrenorul echipei de tineret-rezerve a Farului, Petre Comăniță, era foarte supărat după înfrângerea elevilor săi în fața echipei de tineret a lui „U”. „Nu, nu sunt afectat că am pierdut, spune el. Mă su-

pără doar felul în care am fost înfrinți: primele două goluri ale gazdelor au fost marcate din penalty, la două hențuri absolut involuntare, acordate cu foarte mare generozitate de către N. Barna. Și mă mai supără ceva: campionatul de tineret începe să devină din ce în ce mai mult un scop în sine, se fac prea multe sacrificii și se ține prea mult la victoria obținută cu orice preț...”

● În minutul 26 al partidei F.C. Argeș — Sportul Studențesc, Dobrin — atacat cam tare, într-o fază

anterioară de fundasul Cojocaru — se răzună, faultându-l pe acesta, fără balon. Arbitrul G. Blau, care a sesizat infracțiunea, dar nu a identificat cu precizie și infractorul, s-a îndreptat imediat spre locul cu pricina pregătindu-se, normal, să scoată din buzunar cartonașul galben. Cînd conducătorul jocului a constatat că vinovatul nu este altul decît Dobrin, a îndesat la loc, în buzunar, documentul avertismentului și a făcut piteșteanului doar un semn de dulce amenințare cu... arătătorul! Ceea ce nu s-a mai repetat, un minut mai tîrziu, într-o situație similară, cu Tănăsescu, din echipa oaspete, avertizat fără nici o reținere. Așadar, quod licet Jovi, non licet...

● Beldeanu n-a jucat duminică în echipa C.S.M. Reșița fiind sancționat pentru acte de indisciplină, pe care antrenorul Ioan Reinhardt nu-i dispus să i le tolereze (absențe și întirzieri la antrenamente), nici lui și nici altui jucător, oricît de bun ar fi el. Conducerea clubului a fost de acord cu antrenorul. Iată un fapt exemplar.

● Viorel Kraus, extrema de meserie a Sportului Studențesc, a apărut la Pitești într-un rol cu totul inedit, acela de „maturător” în spatele liniei de fundași. „Experiența” antrenorului Gh. Oia a reușit — cel puțin pentru jocul de duminică — ex-atacantul studenților bucureșteni dovedind roale

Instantaneu de la banca de rezerve a Jiului, cu Ștefan Coidum, în prim plan, comentind erorile, din teren, ale pro-prilor jucători

tot cu trenul. Simbătă seară însă...

● — Meciurile amicale mi-au adus numai necazuri, avea să declare antrenorul Valentin Stănescu înaintea meciului de la Craiova. Miercuri, în amicalul cu Dinamo, s-a accidentat Năstase, iar Dumitriu IV a jucat astăzi pentru prima dată la tineret-rezerve după accidentul din Cupa Municipiului București.

● Rămureanu a debutat la Dinamo. A jucat circa 15—20 de minute în echipa de tineret, învingătoare cu 3—0 asupra formației C.S.M. Reșița. De notat că la ora actuală Dinamo are nu mai puțin de cinci portari: Constantinescu, Cavai, Rămureanu, Eftimescu și Duha.

● Rapid a marcat duminică tot atitea goluri (4) cîte reușise în 9 etape! Dar omul său de gol, Neagu, n-a trăit această bucurie. Și, totuși, Neagu a înscris, în repriza secundă. Bucuria lui a fost de scurtă durată, fiindcă arbitrul îl fluierase în ofsaid.

● Gornea a apărut cu siguranță penalty-ul executat de Lucescu. După joc l-am întrebat:

— Cum ai ghiest unde va trage Lucescu?
— N-am ghiest, am știut — ne-a răspuns reșiteanul — cum execută Mircea astfel de lovituri. Cînd a venit spre mine am știut că va trage cu latul în partea stîngă a mea și acolo am așteptat balonul.

11 ZILE PÎNĂ LA JOCL CU IUGOSLAVIA, DIN PRELIMINARIILE TURNEULUI U.E.F.A.

NAȚIONALĂ NOASTRĂ DE JUNIORI ACCELEREAZĂ RITMUL PREGĂTIRILOR

Astăzi, pe terenul Flacăra roșie, lotul republican de juniori întîlnește, într-un meci de pregătire, pe divizionara C. Flacăra roșie. Este al doilea test pe care cea mai tină reprezentativă a fotbalului nostru îl efectuează în această lună, primul fiind cel de săptămîna trecută cînd, pe stadionul Giulești, Ciurea, Naghi, Răducanu și coechipierii lor au primit replica juniorilor bulgari. Formația oaspetilor — din rîndul căreia s-au remarcat în mod deosebit Kamburov, Djeferski, Nenkov, Ivanov — s-a dovedit a fi un adversar redutabil, ambițios și tenace, majoritatea componentilor ei dispunînd de o mare putere de luptă.

Pe parcursul partidei (un examen extrem de util tocmai datorită calităților oaspetilor mai sus enumerate), antrenorul Constantin Ardeleanu a căutat să verifice pe majoritatea jucătorilor convocați la lot, motiv pentru care, după pauză, a făcut o serie de modificări în „11”-le de bază, apărînd pentru prima dată în echipa națională, într-un meci internațional, Agiu, Serafim, Cristea, Petrișor. Antrenorul juniorilor noștri, împreună cu medicul lotului (dr. Untea) voiau să se convingă, în aceleași condiții, de joc dificil, și asupra potențialului unor dintre titularii echipei care au suferit, în ultima vreme, accidente. Cazul atacanților Stan și Crișan. Ultimul, din păcate, s-a reaccidentat duminică, în partida de campionat pe care au susținut-o juniorii din Bala Mare, posibilitatea utilizării lui, în

continuare, fiind pusă sub semnul întrebării.

În urma datelor furnizate de confruntarea-test cu juniorii bulgari, lotul a fost restrîns la 16 jucători. Aceștia sînt:

- PORTARI : Ciurea și Ioniță
- FUNDAȘI : Chivu, Naghi, Negrușiu, Agiu și Serafim
- MIJLOCAȘI : Hurloiu, Stoica și Balaci
- ATACANȚI : Crișan, Șumalanschi, Iuga, Răducanu, Petrișor și Vrînceanu.

Jocul cu Iugoslavia (26 noiembrie) care, după toate probabilitățile, se va disputa pe stadionul Giulești, bătînd la ușa, reprezentativa noastră de juniori își va accelera tot mai mult ritmul pregătirilor. În zilele care au mai rămas pînă la dificila confruntare cu juniorii iugoslavi, lotul român va efectua o serie de antrenamente de omogenizare, de mîrire a potențialului ofensiv, compartimentul deficitar al echipei. În afara partidei de azi, cu Flacăra roșie, pe agenda antrenorului Ardeleanu mai figurează alte trei meciuri (vineri, duminică și miercuri), toate cu adversari nu prea puternici. Rămîne de văzut însă în ce măsură, reprezentativa de juniori va reuși să elimine parte din deficiențele semnalate în jocul ei, mai ales cele privitoare la randamentul liniei de mijlocăși și cel al atacului.

L. D.

ECHIPA ETAPEI

● IORDACHE

- N. IONESCU
- BOC
- POJONI
- ANGHELINI
- DINU
- KRAUS
- ATODIRESEI
- DUMITRIU II
- PESCARU
- PETRESCU

ECHIPA CAMPIONATULUI, de la o etapă la alta

RĂDUCANU (82)

- LUPU (74)
- BOC (86)
- STOKER (79)
- CZAKO (74)
- A. NAGHI (78)
- BELDEANU (81)
- PANTEA (75)
- MULȚESCU (80)
- ADAM (80)
- GYORFI (74)

UN ALT SUBIECT DE COMENTARII ȘI REFLECȚII

FUNDAȘII LATERALI, ÎN DUBLA LOR POSTURĂ: APĂRĂTORI ȘI SPRIJINITORI AI ATACULUI

CLUJ. Momentul golului. Nistor, alergând după balonul care va intra, totuși, în poarta lui Plică, întins pe goron. Foto: Ion MIHAICA

KAGERAT DE PRUDENT, RANDAMENT MEDIOCRU...

est un joc prea... Farul s-a bu-
ca într-o ea-
esigur un meci
nici „U” — o-
al care aveasă-i
n-a vrut nici
mult. Astfel în-
dusi laterali nu
iesite din co-

dasi nu au făcut excepție. Spre
sfârșitul meciului, atunci când Pa-
rul a trecut cu mai mare efectiv
în terenul advers, Stoica și Nis-
tor au participat și ei ceva mai
consistent dincolo de linia me-
diană. Primul a pasat excelent
dintr-o bucată lui Ologu (min.
63) înaintasul constăntean bene-
ficiind astfel în continuare de o
bună poziție în careul advers.
Iar al doilea a sutat periculos
la poartă, dintr-o acțiune indi-
viduală, mingea trecind de pu-
țin pe lângă bară (min. 88).

Fundașii clujeni Crețu și Mi-
hăilă au avut o comportare di-
ferită. Crețu a jucat reținut, con-
știent de pericolizitatea contra-
tacurilor ce se puteau produce
pe partea sa (el i-a avut ad-
versari pe Ologu în prima re-
priză și pe Turcu în cea de a
doua). Este un bun sutureur, dar în
meciul de duminică nu a ajuns
niciodată într-o poziție din care
să ne demonstreze încă o dată
acest lucru. Mihăilă, lăsat special

în urmă, a făcut multe lucruri
bune, dar și la fel de multe
proaste. El a participat, într-a-
devăr, la foarte multe acțiuni.
În apărare este, uneori, prea ușor
depășit. A fost însă cel mai
ofensiv dintre fundașii laterali.
De câteva ori s-a infiltrat bine
în dispozitivul de apărare ad-
vers, dar, în alte ocazii, ne-a
făcut să regretăm că nu a pasat
la timp. Tine, în general, prea
mult mingea, atunci când parti-
cipă la atac. Se repliază însă în-
totdeauna la timp, are o bună
capacitate fizică. În minutul 43
a făcut — împreună cu portarul
Ștefan — o greșeală destul de
mare, care ar fi putut poate, să
coste echipa sa chiar victoria,
dacă jucătorii constănteni ar fi
știut să profite de ea. Oaspeții
se gândeau însă, mai turind, cum
să nu mai primească ei vreun
gol.

Dumitru GRAUR

MANIERĂ DE JOC ÎN ANTITEZĂ

atru fundasi la-
at (grupati cite
echipa în care
matrite tactice
tione și Mărgă-
au acoperit o
n, cu o flexibi-
defensivă stric-
zöllösi (apoi, în-
ss) și Czako au
ndeva în preaj-
tit mai mult cu
ecutau manovre
narginea terenu-
tremelor lor.
aceasta, să ana-
luția celor cinci
păzit aripile te-
navetat cu oarc-
consecvent, a-

tenționat desigur de valoarea ad-
versarului direct (Ilajnal). L-a
servit cu mingi utile pe Sorin A-
vram, s-a încumetat să avanseze
și în terenul advers, unde în
min. 39, din lipsă de precizie în
sut, a ratat o ocazie ideală de a
marca. Mărgășoiu: tenace și teh-
nic, cu o intuiție perfectă a jocu-
lui și cu plasament excelent, a
făcut o partidă deosebită (la cei
21 de ani ai săi, pare o speranță
și cineva va trebui să aibă cura-
jul de a-l verifica într-un lot de
perspectivă.) Szöllösi: surclasat în
atacurile repetate ale lui Florea,
a fost redistribuit (min. 51) în
funcția de mijlocas. Înlocuitorul
său, Kiss, ni s-a părut mai sigur.
Czako: un fundaș care acasă își

potențiază jocul cu atributele unei
extreme veritabile, a stat de a-
ceastă dată în ariegardă, impre-
jurare neronvenabilă pentru a-
cest fundaș ofensiv.
Desigur, evoluția schematică,
simplistă, a fundașilor de margi-
ne, în jocul de la Bacău, a fost
determinată de orientarea specifi-
că în maniera de joc a echipelor
lor. Ceea ce ne face să credem
că, odată cu schimbarea calității
(gazdă-oaspete) jocul fundașilor de
care ne-am ocupat, se restructu-
rează esențial. Vajnicii fundași-a-
turanți de pe teren propriu, devin,
afară, niște zăvoare mai mult
sau mai puțin solide. Și invers.

Ion CUPEN

PE CINE SĂ REMARCI?

Aceasta este întrebarea pe care
ne-am pus-o duminică după par-
tida Rapid-Jiul, pentru că toți
cei patru fundași laterali au evo-
luat modest, sub așteptări. Iată
de fapt, notele obținute de ei:
POP 7, CODREA 6, NAIDIN 6,
ONUTAN 6 iar GEORGESCU a
primit 8 pentru jocul bun făcut
după pauză, ca fundaș central.
Am așteptat mai mult de la Pop,
cândva (dacă nu și azi) o spe-
ranță pentru lotul A, dar rapi-
distul, deși echipa sa n-a avut
probleme deosebite în apărare, a
acționat într-o mică zonă de te-
ren, evoluțiile sale rezumându-se
mai mult la capitolul defensivă.
Pop a atacat periculos odată, a
pasat apoi defectuos, a fost de-
pășit de Szabados pe care l-a
faultat grosolan, cu piedică pe
la spate. S-a dovedit, însă, bun
la dubla. În schimb, colegul său
de pe partea stângă, Codrea, a
confirmat meciurile slabe ante-
rioare. A fost fundașul cu cel
mai slab randament din defen-
siva Rapidului, dacă nu din toa-
tă echipa. Pase gresite, joc lent,
acțiuni incilcite. Neatenția era
să-l coste și un gol. Roznai a
urmărit mingea trimisă greșit de
el, și doar degajarea de ultim
moment a lui Răducanu a evitat
golul.

Nici de partea cealaltă a tere-
nului, în zonele fundașilor late-
rali, n-am reținut lucruri prea
bune. Timp de 45 de minute,
Georgescu a dovedit cunoscuta-i
sobrietate, jocul simplu (odată
s-a complicat însă, și a pierdut
mingea), iar venirea în atac, din
min. 23, și frumosul său voleu,
puteau duce la un gol splendid.
Georgescu a greșit însă, când l-a
scăpat din vedere pe Dumitriu
III, în min. 37, la gol. Asupra fi-
nărului Onutan nu ne putem pronu-
nța după ce l-am văzut doar
45 de minute. Cert e că nici el
și nici Georgescu nu prea au
avut bătaie de cap cu Dumitriu
III. În schimb, Petreanu i-a creat
probleme lui Naidin. De ce?
Pentru că, surprinzător, Naidin,
care a fost până nu de mult o
bună extremă, s-a dovedit, dumi-
nică, lent, nesigur. Cît privește
participarea sa în atac, aceasta
a lipsit cu desăvârșire.

Constantin ALEXE

BUUREȘTI. Boc, interca-
lat prompt și efice în
atacul Rapidului, inscrie al
doilea gol al echipei sale.
Portarul Jiului, Ion Gabriel,
și fundașul Georgescu nu
mai pot interveni. (Fază din
meciul Rapid — Jiul, 4-1)

Foto: S. BAKCI

BUUREȘTI. Șutul lui Dumitrache nu-si va atinge ținta. Fundașul
lateral, Gaspar, a rămas... spectator! (Fază din meciul Dinamo —
C.S.M. Reșita, 2-0)

Foto: Paul ROMUSAN

EXTREMELE AU DAT TONUL

Modul deschis în care s-a de-
sfășurat partida dintre Dinamo și
C.S.M. Reșita (o echipă adeptă
a fotbalului ofensiv, refractară
față de apărările aglomerate și
suprabetonate în deplasare), ea
și activitatea extremelor, cu prin-
cipala lor calitate în viteză, a
impus fundașilor laterali mai
multă prudență în evoluția lor,
accentul căzind pe sarcinile de-
fensive.

Jocul, deși tehnic, s-a situat la
limitele modestului, a fost presă-
rat totuși cu acțiuni cel puțin în
viteză, desfășurate cu precădere
pe aripi. Aici funcționau patru
jucători foarte rapizi: Bucescu și
Fl. Dumitrescu, de o parte. Ato-
diresii și Florea de cealaltă par-
te. În special Atodiresii și Bu-
cescu au făcut multe clipe grele
celor doi „laterali” — respectiv,
Deleanu și Kafka. Dar nici Che-
ran și Gaspar n-au avut o viață
mai liniștită, pentru că Florea și
Fl. Dumitrescu s-au dovedit des-
tul de... arțăgoși și au încercat
mereu pătrunderi în viteză.

În aceste condiții „cei patru”
au urmărit duminică, în prin-
cipal, acoperirea zonei lor pentru
a preîntîmpina sau stăvili atacu-
rile extremelor, bucurîndu-se,
la nevoie, și de aportul dubla-
jului colegilor de compartiment.
Din acest punct de vedere, mai
bine s-a achitat de misiune De-
leanu, deși Atodiresii a fost
poate cea mai periculoasă aripă.

Surprins la început de cursele
debordante ale reșiteanului. De-
leanu și-a revenit curînd și l-a
marcat îndeaproape, avînd multe
deposedări oportune. În ordine,
l-am remarcat pe Gaspar, sobru,
atent și bine plasat, dar lipsit
de viteză; apoi pe Cheran — în
revenire, dar încă riscant — în
atacurile de deposedare; și în
fine pe Kafka mai puțin labo-
rios în postul său, cu insuficientă
mobilitate, fiind mereu depășit de
Bucescu. O notă bună pentru toți
acești fundași (poate mai puțin
pentru Cheran); jocul lor a fost
corect, ferm viguros, dar fără
durități.

Preocupati cu supravegherea
aripilor sau a celorlalți jucători
care pătrundeau în zonele lor,
fundașii și-au redus la minimum
activitatea ofensivă. Rareori au
pornit la atac, chiar și Deleanu
sau Cheran, de obicei gata să
profite de împrejurare pentru a
se infiltra în linia de atac, lar-
cînd au făcut-o, Deleanu și Gas-
par au trimis multe mingi utili-
zabile colegilor în fața porții. În
schimb, palid aportul lui Cheran
și Kafka; s-au limitat la pase
care riscuau să fie interceptate și
adversarul să declanșeze contra-
atacuri tocmai în zona părăsită
de ei. În concluzie, contribuție
infimă în atac.

Petre GAȚU

ACTIVITATE ÎN FUNCȚIE DE REPLICA ADVERSARULUI

tercepții) și mai puțin consistent,
ca de obicei, în atac, unde apor-
tul său s-a manifestat în par-
ciparea la 6 acțiuni colective și
la numai 3 individuale, dintre
care una încheiată și cu sut la
poartă.

Jurcă — fundașul dreapta al
studenților bucureșteni — a
avut în general, o evoluție des-
tul de echilibrată în cele două
situații fundamentale ale jocu-
lui. Sarcinile sale de apărător au
fost mult ușurate de comporta-
rea, mai stearsă în acest meci,
a lui Jercan. Acest lucru i-a per-
mis să se arate mai frecvent în
ofensivă, în desfășurarea a 10
acțiuni colective și 4 individuale.
Nu același lucru se poate spune
și despre Tănăsescu — de obicei
fundaș ofensiv, care — nevoit de
astă dată, a face față unui ad-
versar mai activ, în persoana lui
Rădu — a rămas mai mult în
jumătatea de teren proprie, do-
vedindu-și utilitatea, în prin-
cipal, prin reușita a 12 interceptii
și 8 deposedări, ca și prin ini-
țierea unor periculoase contra-
atacuri.

Rezultă de aici că jocul, a im-
pus celor patru fundași dimen-
siunile activității lor, activitate
pe care noi am apreciat-o însă
din punct de vedere calitativ
doar la nivelul notei 7. De unde
se vede că până la limita supe-
rioară a pretențiilor și așteptă-
rilor mai sînt încă trepte de
escaladat.

Mihai IONESCU

antrenorul reprezentativei, explică pentru ce

ITALIA NU MAI ESTE DISPUSĂ SĂ IMPORTE JUCĂTORI

Deschiderea frontierelor pentru jucătorii străini este o problemă care se discută de ani dar care nu găsește încă o rezolvare precisă și acceptabilă pentru toată lumea. Discuțiile se sting un timp pentru ca, apoi, să se reaprindă și să înregistrăm același esec în privința găsirii unei soluții. În privința argumentelor, opinia sportivă italiană este împărțită în două grupuri: prima, reprezentată de marele public, este favorabilă revenirii în echipele de prima divizie, a jucătorilor străini pentru o îmbunătățire efectivă a spectacolului. A doua, constituită din conducătorii federației și o bună parte din aceia ai cluburilor, se opune unei revenirii la sistemul achiziționării fotbalistilor străini. Să încercăm să lămurim aceste aspecte consultând personalități autorizate ale fotbalului italian. Vom începe cu președintele federației, Artemio Franchi:

„Respingerea propunerii reluării aducerii de jucători străini a fost de fiecare dată înregistrată în adunările președinților de cluburi, ca și de comitetul federal. Anul acesta, Liga națională, care reunește pe președinții cluburilor, nu a avansat până acum nici un fel de propuneri în această privință, dar termenul până la care poate s-o facă se

întinde și în anul viitor, până la 30 martie. Până la începutul lui iulie 1973 federația trebuie să decidă, la rîndul ei, asupra acestei chestiuni. Personal, sint totalmente împotriva acordării dreptului pentru cluburi de a achiziționa jucători din afara Italiei. Motivele care mă fac foarte ferm pe poziția mea sînt în primul rînd dezavantajul pe care o asemenea mă-

tea discută ridicarea interdicției.”

Ce zice Ferruccio Valcareggi, selecționerul echipei naționale? „Eu cred că, luînd toate măsurile asupra valorii jucătorilor străini ce ar veni, tot nu vom ajunge la mai multe avantaje decît pagube prin ridicarea actualei interdicții. De altfel, dacă analizăm cazurile jucătorilor mari vom vedea că exprimarea totală, reușita deplină n-a fost obținută de aceștia decît în țara lor. Uitați-vă la Cruyff, la Pele, la Netzer și Beckenbauer, la Moore și Bobby Charlton. Există și pericolul, adesea amintit, ca talentele noastre să fie asfixiate de celebritățile sose de peste hotare. Sint convins că dacă nu am fi oprit transferările jucătorilor străini, Bettega, Anastasi, Prati, Riva și ceilalți șefi de promoție ai noli generații nu s-ar fi afirmat niciodată.”

Din exprimările acestor oficiali ai fotbalului italian vom desprinde ușor concluzia că anularea actualei interdicții nu este deloc aproape. Și, cercetînd cu toată sinceritatea argumentele pro și contra, trebuie să cădem de acord că Franchi și Valcareggi au perfectă dreptate.

CESARE TRENTINI

Bologna, noiembrie

CORRESPONDENȚĂ
SPECIALĂ
PENTRU REVISTA
„FOTBAL”

sură îl provoacă acțiunii de promovare a talentelor fotbalului nostru. Răul provine din faptul că, în general, sint transferați jucători de valori medii, ceea ce nu poate produce stimulul spectacolului dar blochează, în schimb, accesul la echipele de performanță italiene al jucătorilor de aceeași valoare, ridicați în țara noastră. Numai cu niște garanții asupra palmarusului și randamentului celor ce urmează să vină în fotbalul nostru s-ar pu-

Artemio FRANCHI

Ferruccio VALCAREGGI

Carnet
extern

CONCURENȚA SPECTACOLELOR

Nu-i o coincidență, e o stare de fapt. Ziarele de sport, dar nu numai ele, din ultimele săptămîni, abordează cu regularitate problema luptei pentru cîștigarea spectacolelor de către variatele genuri de manifestări, printre care și cele sportive. În deceniul nostru cînd concurența televiziunii și a marilor atracții a evadărilor din orașe au devenit pericole pentru mult mai vechile și tradiționale moduri de a-ți petrece timpul liber (teatrul, cinematograful, sportul), disputa de a supraviețui în preferințele spectatorilor e „pe viață și pe moarte”.

Acolo unde preceperile cluburilor sportive au anticipat fenomenul, crizele financiare, deci pericolul existenței chiar, nu au apărut. Dar foarte multe dintre centrele de sport puternice și cu finimă resimt concurența și subțierea numărului spectatorilor, ca efect imediat. Președintele unuia dintre ele, e vorba de Celtic Glasgow, care nu mai are nevoie de prezentare, e foarte alarmant: „Situația e foarte serioasă, declară Desmond White, președintele în cauză, și trebuie să ne gîndim nu numai la măsuri radicale ci și la reorganizarea întregului fotbal scoțian.” Celtic, care avea o medie excepțională de plătitori (48.000) a ajuns la 4.962 de spectatori pentru întîlnirea cu Kilmarnock.

S-au înregistrat, primite uneori cu zimbete pe buze, tentative bazate pe mijloace auxiliare pentru a readuce spectatorii pe stadion: de la gratuitatea pentru soțiile și fiicele membrilor cotizanți pînă la spectacolele de balet oferite în pauzele jocurilor. Cert este că acele cluburi care s-au zbatut, au căutat, au inovat, culeg roadele și vîd pericolul îndepărtat. E cazul cluburilor engleze de prima forță și al celor din Olanda, de tipul Ajax și Feyenoord. Principala atracție, irezistibilă atracție rămînea însă rezultatele, performanțele. Deși și ele creează, la un moment dat, fenomene contrarii, duc la un... plictis de victorii care golăște stadioanele.

Din toate cîte auzim, vedem sau citim ajungem la concluzia că e o veritabilă știință aceasta a menținerii interesului pentru spectacolul sportiv în care cunoașterea psihologiei iubitorului de sport nu-i cel din urmă lucru util. De altfel, finalul sezonului ne va prilejui noi și interesante constatări ale genului. Săptămînilor de iarnă fără fotbal ne vor oferi răgazul să ne oprim asupra lor...

Ef. I.

DOCUMENTAR • PRELIMINARIILE C.M. '74

MARATON ȘI ÎN ZONA ASIA - OCEANIA!

Iată-ne la capătul incursiunii noastre în zonele preliminare ale campionatului mondial 1974. După ce am prezentat situația din grupele zonelor Europa, Africa, America de Sud și America de Nord și Centrală, încheiem astăzi trecerea în revistă printr-un scurt popas în zona Asia-Oceania, careia îi este rezervat un loc la turneul final din R.F. a Germaniei.

În această zonă, la care sint înscrise 16 țări (a 17-a, Sri Lanka, noua denumire a Ceylonului, s-a retras), preliminariile se vor disputa după un sistem destul de complicat. Rațiuni extrasportive au determinat crearea a două grupe de cîte opt echipe.

În grupa A au fost repartizate selecționatele țărilor Israel, Thailanda, Malaezia, Filipine, Hong Kong, Coreea de Sud, Japonia și Vietnamul de Sud. Sistemul de disputare a fost stabilit cu prilejul unei ședințe ținute la Bangkok, unde s-au hotărît și locul și datele de disputare ale turneului (în Coreea de Sud, la Seul, de la 15 martie 1973). Cele opt echipe vor disputa un prim tur de 4 meciuri, pe perechi fixate prin tragere la sorți, iar rezultatele vor decide repartizarea ulterioară a echipelor în două subgrupe după următoarea schemă:

Subgrupa A1: Învîgătoarele meciurilor 1 și 3 și învinsele meciurilor 2 și 4.

Subgrupa A2: Învinsele meciurilor 1 și 3 și învîgătoarele partidelor 2 și 4.

În fiecare subgrupă se va juca după formula „fiecare cu fiecare” cîte un singur meci, iar primele două clasate în cele două subgrupe se vor întîlni în semifinale (după

sistemul încrucișat, adică prima clasată în subgrupa A1 cu a doua clasată în subgrupa A2 și a doua clasată în A1 cu prima din A2), iar învîgătoarele din semifinale vor disputa finala grupei A, pentru a desemna echipa care va întîlni în finala zonei pe cîștigătoarea grupei B.

În ce privește grupa B, componența acesteia a suferit cîteva modificări pînă cînd s-a ajuns la una acceptată de toată lumea. Și această grupă se va disputa în... subgrupe.

Una din acestea, B1, va fi organizată de federația australiană la Sidney de la 10 martie 1973 și din ea fac parte: Australia, Noua Zeelandă, Irak și Indonezia. Echipele vor disputa un turneu cu meciuri tur-retur și clasament. Primul meci Noua Zeelandă - Australia se va disputa însă la Auckland (Noua Zeelandă) la 4 martie. Celelalte partide sint programate la 11, 13, 14, 16, 18, 21 și 24 martie.

Subgrupa B2 cuprinde pe Iran, India, Kuwait și Siria și va desfășura meciurile la Teheran, în Iran, începînd de la 3 mai.

Cîștigătoarele celor două subgrupe vor disputa o finală, iar învîgătoarea acesteia se va întîlni cu cea a finalei grupei A pentru a desemna pe cea care va participa la turneul final al C.M.

Cum se vede, un sistem complicat, care supune echipele la numeroase jocuri. Dintr-unele, Coreea de Sud, Australia, Iran, Japonia, Siria și Malaezia se anunță drept competitori cu pretenții la calificare. Și sint cele mai îndreptățite.

Lotul reprezentativei Iran

VEDETELE GAZONULUI

BLOHIN -
FERMECĂTORUL GOLGETER

„tul” — mărturisea Oleg, student, care de curînd (la 5 noiembrie) și-a sărbătorit majoratul.

Pentru Blohin anul 1972 a fost plin de satisfacții. Acest fotbalist cu alură de atlet (1,80 m și 70 kg), elegant, plin de finețe, a cunoscut prima satisfacție cînd a fost selecționat în echipa olimpică a Uniunii Sovietice, în preliminariile pentru calificarea pentru München. Apoi, contra Franței (amatori) a înscris primele sale două goluri. Selecționata olimpică a obținut dreptul de a participa la turneul olimpic de la Mîinchen, unde a cunoscut o altă satisfacție: a înscris cele mai multe goluri (6) pentru echipa sa, subînțînindu-și astfel a doua sa mare calitate: eficacitatea. De altfel, și în campionat, Blohin a dovedit aceeași set de goluri, înscînd 10 goluri pentru Dinamo Kiev.

Dorința lui Oleg, această speranță a fotbalului sovietic?

Să-și păstreze locul în lotul primei reprezentative, să participe și în meciurile preliminare ale campionatului mondial unde reprezentativa URSS mai are de disputat patru jocuri.

VA REVENI BANKS PE GAZON?

„Sportul” publica nu cu prea multe zile în urmă un articol intitulat „De la Greaves la Lereter” în care se arăta că toamna lui 1972 a adus pe stadioane o seamă de fotbalști celebri pentru... meciurile lor de adio. Era vorba de englezul Greaves, de spaniolii Del Sol, Calleja și Fuste, de Lereter al nostru.

Se pare însă că încă unul se va adăuga celor cinci. Nu de voie, ci de nevoie. E vorba de celebrul portar Gordon Banks, de 33 de ani, titular al echipei Angliei. Virsta sa, 34 de ani, l-ar fi îndreptățit — poate — să se retragă, dar forma sa sportivă îl făcea să fie în continuare favoritul lui sir Alf Ramsey. Nu a jucat în amicalul Anglia - Iugoslavia (1-1) numai datorită unei afecțiuni la genunchi.

Dar ce s-a întîmplat cu Banks? Așa cum au comunicat agențiile de presa, la 22 octombrie Banks a avut un accident de mașină. Se afla pe drumul de la casa sa, în localitatea Ashley, unde locuiește, împreună cu soția sa, Armanda Ursula, după obișnuita partidă de golf de duminică dimineața, la volanul forului său. La un viraj, mașina s-a ciocnit cu o camionetă. Ocupanții acesteia, soții Peak și copilul lor, au fost duși la spital, dar l-au părăsit repede fiindcă nu aveau nici un fel de leziune gravă. În schimb, Banks a rămas și chirurgii au luptat timp de două ore pentru a-l salva ochiul drept, străpuns de cioburi din parbriz.

Au trecut mai bine de trei săptămîni de la intervenția chirurgicală și pericolul încă nu a trecut. De altfel, unul din conducătorii lui Stoke City, clubul lui Banks, el însuși medic chirurg, nu crede decît pe jumătate în reușita operației. Pînă atînci, Banks stă pe patul spitalului așteptînd verdictul definitiv al medicilor: va mai juca sau nu? În orice caz, sezonul acesta este terminat pentru el.

Activitatea lui Banks a început cu ani în urmă la Chesterfield, de unde a fost transferat la Leicester, în 1959. Opt ani mai tîrziu a plecat la Stoke City. Actualul său club. Strălucitoare, cariera lui Banks a fost întreruptă în repetate rînduri, de accidente (în special la mîini), dar ultimul este cel mai grav.

Cine-l va înlocui pe Gordon Banks în poarta lui Stoke City? Portarul de rezervă, John Farmer, tocmai ceruse să fie transferat pentru că... nu avea șanse să fie titularizat, într-o echipă unde există un Banks! Totuși, Farmer nu e sigur nici în continuare de locul său în poartă, deoarece conducătorii echipei l-au achiziționat pe tînărul Mihael McDonald (21 de ani), goal-keeper-ul echipei de tineret a Scoției și au început negocieri și cu un alt club scoțian, Aberdeen, pentru transferarea portarului acestuia, Bobby Clark.

FRUMUSEȚILE NEÎNTRECUTE ALE FOTBALULUI

Angajament, vigoare, dinamism și chiar acrobatie! Iată ce exprimă această fază de fotbal. Mai este, oare, nevoie de alte argumente în favoarea frumuseții „sportului regelui“?

DISPERARE ȘI MÎNIE

Unul (FURINO — Juventus Torino, în stînga) exprimă starea de mare disperare a celui care ratează un gol gata făcut; s-a aruncat la pămînt, cu capul prins între minii. Altul (portarul ADANI — Bologna), tare minios, aruncă parca fulgere și trănete asupra colegilor săi din apărare, care s-au lăsat descoperiți la acțiunea Juventusului. În planul doi, fotografii se îndepărtează satisfăcut că a fixat, pe peliculă această scenă de rară exorcisitate.

● Federația cehoslovacă are un nou secretar general, Jan Faber, în vîrstă de 44 de ani, fost jucător de prima divizie. Un excelent cunosător al problemelor fotbalului, el este și un veritabil poliglott: vorbește foarte bine cinci limbi. Noul secretar general a anunțat declanșarea unei largi acțiuni de organizare a fotbalului cehoslovac de performanță.

● În campionatul vest-german, din 21 de lovituri de la 11 metri au fost ratate 11, cel mai mare procentaj de nereușite înregistrat în ultimii ani. Chiar și celebrul Müller și Beckenbauer, au ratat asemenea lovituri. Inter-

sant de arătat că Beckenbauer, care a ratat un penalty în meciul cu Borussia Mönchengladbach, a declarat că nu va mai executa lovituri de pedeapsă nici pentru Bayern München și nici în selecționată. La acel joc, înainte de executarea penalty-ului de către Beckenbauer, antrenorul Borussia, Weisweiler a pus rămășag că el va rata. Și a eșuat pariul!

● Federația mexicană a emis unele dintre cele mai severe sancțiuni din întreaga sa activitate. Judecînd incidentele petrecute în meciul de campionat Puebla — Monterrey, jucat din Ciudad de Mexico a suspendat

nu mai puțin de 10 din cei 22 de jucători și pe unul dintre cei doi antrenori. Sancțiunea minimă, 5 etape, cea maximă — suspendări pe doi ani!

● Jimmy Greaves a jucat așa de bine... în meciul său de adio, cu Feyenoord, joc în care a marcat și un gol, încît a primit insistente oferte din partea lui Manchester United și Crystal Palace.

● Un mare număr de ziaristi argentinieni a procedat la alegerea celui mai bun fotbalist al sezonului 1971-1972. Pe locul întâi s-a clasat căpitanul și fundașul stînga al lui Independiente, Ricardo Pavoni.

extern MAGAZIN extern

UN INSTANTANEU LA 0-3...

După cum s-a anunțat mai demult, noul antrenor al echipei reprezentative a Cehoslovaciei este JEZEK, revenit în țară după ce o bună bucată de vreme, a antrenat echipa olandeză A.D.O.

Pentru JEZEK însă, venirea la cîrma naționalei cehoslovace n-a fost însoțită de prea multe satisfacții sportive. Dimpotrivă, chiar! După înfrîngerea cu 0-3 suferită în fața Poloniei la Bydgoszcz, a urmat o nouă severă înfrîngere, de astă dată pe teren propriu, 1-3 în fața echipei R.D.G. la Bratislava, unde selecționata cehoslovacă nu mai pierduse de șapte ani!

Fotografia noastră, pe care ne-au furnizat-o colegii de la revista „Start“ Bratislava, surprinde un moment de dezamăgire pe banca de rezerve cehoslovacă, în repriza a doua, la scorul de 0-3, în meciul recent cu R.D.G. De la stînga la dreapta: antrenorul principal JEZEK, secundul său, MALATINSKY, și medicul echipei dr. HANZO, în atitudine elocventă...

PÎNĂ UNDE MERGE MARCAJUL STRICT...

Multe echipe și în special cele italiene aplică marcajul strict, om la om, cu atât mai mult atunci cînd este vorba de anihilarea celui mai bun sau cel mai bun om al adversarului RIVA (Cagliari) este o personalitate în „il calcio“ și de el se tem apărătorii. Iată de ce se bucură de multă, prea multă... atenție din partea lor. Nu există meci în care să nu aibă un „jandarm“, care nu stă să-și aleagă mijloacele atunci cînd este vorba să-l împiedice să joace balonul. Ca BELLUGI (Inter), pe care-l vedeți în fotografie într-o poziție foarte nostimă, în orice caz puțin obișnuită: a respins mingea sîrind în spatele lui RIVA, de parcă acesta îl duce în circ...

AMBIȚIA REPREZENTATIVEI OLANDEZE

Obligată de performanțele cluburilor sale, selecționata olandeză s-a pus și ea în marș spre a ajunge pe același plan. De cînd activitatea naționalei a fost reorganizată pe alte baze, cluburile devenind responsabile și cointerese în performanțele selecționatei, randamentul de joc al acesteia a crescut considerabil. De la 10 octombrie 1971 și pînă acum elevii lui Fadrhonic au susținut șapte jocuri cîștigîndu-le pe toate: 3-2 cu R.D. Germană; 8-0 cu Luxemburg; 2-1 cu Scoția; 5-0 cu Grecia; 3-0 cu Peru; 2-1 cu Cehoslovacia și 9-0 cu Norvegia. Ceea ce este egal și cu impresionantul golaveraj de 32 goluri marcate și 4 primite. La orizont este duelul acerb cu selecționata Belgiei pentru calificările în turneul final al C.M. din 1974...

RECORDURILE LUI BOBBY MOORE

În întîlnirea amicală cu reprezentativa Jugoslaviei, Bobby Moore a jucat pentru a 97-a oară în selecționata Angliei. 90 dintre aceste partide el le-a disputat sub directoratul lui Alf Ramsey. În 79 dintre jocurile în care a îmbrăcat tricoul reprezentativei, Bobby Moore a purtat și banderola de onoare, de căpitan al selecționatei. Debutul său în echipa națională s-a produs în 1962, în jocul cu selecționata Perului. El atacă, acum, recordul lui Billy Wright, care a funcționat de 90 de ori în calitate de căpitan al reprezentativei. Mai departe, el speră să-l ajungă și pe acela al prietenului său Bobby Charlton, decanul selecționărilor, cu 106 prezențe.

CINE AR FI CREZUT?

Intervievat, recent, de presa Italiană asupra șanselor ca echipa lui A.S. Roma, să cîștige campionatul peninsular, Heleno Herrera a făcut o veritabilă apologie a spectacolului fotbalistic. Același om care, în urmă cu cîțiva ani, în perioada cînd conducea pe Interazionale, nu pierdea nici o ocazie pentru a sublinia că nu-l interesează decât performanța, indiferent de aspectul jocului, afirmă acum... „se vorbeste tot mai mult de posibilitatea ca noi să cîștigăm titlul. Foarte bine. Dar interesează mai mult cum vom obține acest succes. Fără un fotbal de mare spectaculozitate o asemenea victorie nu are nici o valoare“.

● Vujadin Boskov are păreri excelente despre noul internațional englez, Royle, cel care a debutat în reprezentativă în partida cu selecționata Jugoslaviei. „Royle, decît antrenorul jugoslav, are o tehnică excepțională, de o mare finețe, cu atât mai surprinzătoare la talia sa“.

● Hereford, mica echipă de liga a patra engleză, marea performanță a ediției 1972 a „Cupei Angliei“, are multe beneficii de pe urma rezultatelor sale din această competiție. Numărul spectato- rilor plătitori s-a ridicat la 8.000, de la 4.500, iar acela al spectato- rilor echipei sale de rezervă — care era de 1.500 — este acum de 2.500.

„PARCUL“ MICILOR „PRINȚI“

Complet renovat, fa- mosul stadion parizian denumit „Parc des Prin- ces“ și-a redeschis por- țile toamnei aceasta. Dar, ca și mai înainte, gazonul nu stătea la dispoziția micilor fot- baliști. Rareori au fost văzuți aici fotbaliști de vîrstă celor din foto- grafie lăsați să zburde pe iarbă, gustînd din plăcerile pe care le ofe- ră mingea rotundă. Aceștia doi însă, consti- tuite un caz de excep- ție, ei beneficiază de un regim de favoare: tatăl lor nu-l atîcnea decît internaționalul francez Jean D'or- kaerf...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

